

1. Bo - že, cos rá - čil před ti - sí - ci ro - ky roz - ža - ti ot - cům světlo ví - ry bla - hé,

jenž - to jsi ří - dil a - po - što - lů kro - ky z vý - chodu k na - ší Mo - ra - věnce dra - hé.

K to - bě hlas pros - by z této vlasti va - ne: Dě - dictví otců za - chovej nám, Pane! K to -

bě hlas prosby z té - to vlasti vane: Dě - dic - tví otců za - cho - vej nám, Pane!

2. Na Velehradě bratři ze Soluně,
Cyril a Metod, kázali nám spásu;
ochranu skytli v církve svatém lůně,
učili národ znáti ctnosti krásu.
[: Od doby té nám světlo víry plane:
Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]

3. Jazykem rodným Boží chválu pěli,
mateřskou řečí knihy svaté psali,
získali láskou Kristu národ celý,
život nám na vše věky zachovali.
[: Nezhyne rod, jenž věřit neustane:
Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]

4. Kolik to bouří nad vlastí se sneslo,
o život bylo zápasit nám v boji,
mohutné sídlo Svatopluka kleslo,
Velehrad víry bez pohromy stojí.
[: Apoštolů to dílo požehnané:
Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]
6. Otcové naši, svatí apoštolé,
ctí vaše jména stále národ vděčný.
Neopouštějte nikdy svého pole,
ať vaše setba dozraje v plod věčný.
[: Ať na ni rosa požehnání kane:
Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]
5. Velehrad náš, ten rozkvétá vždy znova
a žádná moc už nám jej nerozboří,
pokud náš národ v hloubi srdce chová
důvěru k Matce, která divy tvoří.
[: Maria za nás prosit nepřestane:
Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]
7. I když se pyšná nevěra kol vzmáhá
a peklo seje koukol nových zmatků,
nebudem dbáti odvěkého vraha,
nedáme sobě bráti věčných statků.
[: Víře vždy věrní budou Moravané:
Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]

2. Na Ve-lehra - dě bratři ze So-lu - ně, Cy - ril a Me - tod, ká - za - li nám spá - su;

o - chranu sky - tli v církve svatém lů - ně, u - či - li ná - rod znáti ctnosti krá - su.

Od do - by té nám svě - tlo ví - ry pla - ne: Dě - dictví otců za - chovej nám, Pane! Od

do - by té nám svě - tlo ví - ry plane: Dě - dic - tví otců za - cho - vej nám, Pane!

3. Ja - zykem rod - ným Bo - ží chválu pě - li, ma - teřskou ře - cí knihy svaté psa - li,

zí - ska - li lás - kou Kristu národ ce - lý, ži - vot nám na vše vě - ky zachova - li.

Ne - zhyne rod, jenž vě - řit ne - u - sta - ne: Dě - dictví otců za - chovej nám, Pane! Ne -

zhy - ne rod, jenž vě - řit ne - u - stane: Dě - dic - tví otců za - cho - vej nám, Pane!

4. Ko - lik to bou - ří nad vlastí se sne - slo, o ži - vot by - lo zá - pasit nám v bo - ji,

mo - hutné síd - lo Svatopluka kles - lo, Ve - lehrad ví - ry bez pohromy sto - jí.

A - pošto - lů to dí - lo požehna - né: Dě - dictví otců za - chovej nám, Pane! A -

po - što - lů to dí - lo požehnané: Dě - dic - tví otců za - cho - vej nám, Pane!

5. Ve - le-hrad náš, ten roz-kvé-tá vždy zno - va, a žád-ná moc už

nám je ne-ro-zbo - ří, po - kud náš ná - rod v hloubi srd-ce cho - vá

dů - vě - ru k Mat - ce, kte-rá di - vy tvo - ří. Ma - ri - a za nás

pro-sit ne-přes-ta - ne: Dě - dic-tví otců za - cho-vej nám, Pa-ne! Ma -

ri - a za nás pro - sit nepřestane: Dě - dic-tví otců za - cho - vej nám, Pane!

6. Ot - co - vé na - ši, sva - tí a - po - što - lé, ctí va - še jmé - na stá - le národ vděč - ný.

Ne - o - pouš - těj - te nikdy svého po - le, ať va - še set - ba dozraje v plod věč - ný.

Ať na ni ro - sa požehná - ní ka - ne: Dě - dictví otců za - chovej nám, Pane! Ať

na ni ro - sa po - žehná - ní kane: Dě - dic - tví otců za - cho - vej nám, Pane!

7. I když se pyš - ná ne - vě - ra kol vz má - há a pe - klo se - je

kou - kol no - vých zma - tků, ne - bu - dem dbá - ti od - vě - ké - ho vra - ha,

ne - dá - me so - bě brá - ti věč - ných sta - tků. Ví - ře vždy věr - ní

bu - dou Mo - ra - va - né: Dě - dic - tví otců za - cho - vej nám, Pa - ne! Ví -

ře vždy věrní bu - dou Mora - vané: Dě - dic - tví otců za - cho - vej nám, Pane!